

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Kovács V. Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Nagy Zoltán József ügyvéd által képviselt alperes ellen társasági határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 13. napján kelt 26.G.42.050/2009/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.500 (tizenkétezer-ötszáz) forint jogorvoslati perköltséget;

megállapítja, hogy a felperes 12.000 (tizenkétezer) forint jogorvoslati illeték visszatérítését jogosult kérni az illetékes adóhatóságtól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. április 29-én kelt szerződéssel megvásárolta ... alperesi társaságban fennálló, 5.000.000 forint névértékű üzletrészt 5.000.000 forint vételár ellenében, melynek kifizetését az eladó ugyanezen a napon kelt okiratban nyugtázta.

A felperes 2009. április 29-én kelt, nem saját kezűleg írt, névaláírásával ellátott okiratban jelentette be a fenti adásvételi szerződés alapján az üzletrész megszerzését, csatolta a szerződést és nyilatkozott, hogy a társasági szerződés

rendelkezéseit megismerte, azokat magára nézve kötelezőnek fogadja el; az okiratot az alperes ügyvezetője 2009. június 4-én átvette.

Az alperes 2009. június 29-én a ... Zrt.-vel kötött hitelszerződésekben kötelezettséget vállalt arra, hogy a pénzügyi intézet előzetes engedélye nélkül a tulajdoni viszonyain nem változtat, ettől eltérő eljárás súlyos szerződésszegésnek minősül.

Az alperesi ügyvezető a 2009. július 2-i taggyűlésen - többek között - tájékoztatta a tagokat arról, hogy a fenti üzletrész-értékesítéshez a taggyűlés és a ... hozzájárulása szükséges, valamint a tagok elővásárlási joggal rendelkeznek. Ezt követően a társaság 2/2009. számú határozattal az elővásárlási joggyakorlás hiányáról döntött és 3/2009. számú határozatot hozott, melyben hozzájárult ahhoz, hogy ... az üzletrészét a felperesnek értékesítse.

Az alperes ügyvezetője 2009. július 12-én kelt levelében tájékoztatta az alperes tagjait, hogy a fenti taggyűlésen hozott határozatok végrehajtása és cégbírószági benyújtása felfüggesztésre került, tekintve, hogy a tagok személyében bekövetkező változáshoz banki hozzájárulás szükséges.

A ... Zrt. 2009. augusztus 13-i nyilatkozatában közölte, hogy ... tulajdonrésze felperesnek történő átruházásához nem járul hozzá.

Az alperesi ügyvezető a 2009. szeptember 1-jére taggyűlést hívott össze, ahol az alperes - többek között - 10/2009. számú határozatot hozott, amelyben a 2009. július 2-i 3/2009. számú határozatot - a banki hozzájárulás megtagadására tekintettel - visszavonták.

A fenti taggyűlési határozatot tartalmazó taggyűlési jegyzőkönyv ajánlott tértivevényes postai küldeményként került megküldésre, azt ... 2009. szeptember 11-én átvette, a felperes címéről „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza az alpereshez.

A felperes 2009. november 30-án beérkezett kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben, az eljárás során pontosított keresetében a 2009. szeptember 1-jei taggyűlésen meghozott 10/2009. számú határozata hatályon kívül helyezését kérte, valamint azt, hogy a bíróság intézkedjen a felperes tagsági jogai cégjegyzékben történő feltüntetése iránt. A keresetében arra hivatkozott, hogy 2009 júniusában átadta az üzletrész megszerzéséről szóló bejelentést, az alperes tudatában volt az üzletrész átruházásnak, erre vonható következtetés abból, hogy a taggyűlés 2009. július 2. napján meghozott 3/2009. számú határozatával a Gt. 123. § (2) bekezdése, 124. §-a, 126. § (1) bekezdése, 127. § (1)-(4) bekezdése, valamint a 141. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően hozzájárulását adta az üzletrész átruházásához. Ezen határozat visszavonása jogszabálysértő; a taggyűlésre a Gt. 144. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve meghívót nem kapott, így a tagsági jogait nem tudta gyakorolni. Hivatkozott arra is, hogy a bank és az alperesi társaság közötti hitelszerződés és annak feltételei a felperesre nem irányadók, így ez okból a hozzájáruló határozat visszavonásának nem volt helye, valamint a címmel történő

közlést követően kizárólag a nyilatkozat címzettjének hozzájárulásával van mód nyilatkozat visszavonására.

Sérelmezte, hogy az ügyvezető nem intézkedett az üzletrész átruházás alapján annak tagjegyzéki átvezetéséről, melyre a Gt. 150. § (3) és (4) bekezdése alapján állt fenn kötelezettsége.

Előadása szerint a sérelmezett taggyűlési határozatot nem vette kézhez, az abban foglaltakról 2009. november 9-én ...től értesült, ezen időpont alapul vételével a perindításra a törvényi határidőn belül került sor.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy a keresettel támadott taggyűlési határozatot a felperes a postai értesítés ellenére nem vette át, így a Ptk. 4. § (4) bekezdésébe ütközik az, hogy a kézbesítés elmaradását kifogásolja, továbbá ez a körülmény a Gt. 45. § (3) bekezdése szerinti perindítási határidő elmulasztására vezetett.

Álláspontja szerint a felperes érvényesen tagsági jogviszonyt az alperesi társaságban nem szerzett; az adásvételt a Gt. 127. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem jelentette be, mert a jogszabály közokiratot vagy teljes bizonyító erejű magánokiratot kíván meg, a felperes bejelentését azonban csak magánokiratba foglalta. A tagsági jogviszony érvényes megszerzését kizárja a szükséges banki hozzájárulás megtagadása, így az alperes jogosult volt az üzletrész átruházásához hozzájáruló taggyűlési határozat visszavonására, azt jogszabály nem tiltja, emellett kérdéses az üzletrész adásvételi szerződés hatályosulása is a vételár kifizetésének igazoltsága hiányában. A 2009. szeptember 1-jei taggyűlésre szóló meghívót a felperesnek megküldték, arról tudomással bírt, erre vonható következtetés a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltakból, melyben rögzítést nyert, hogy a rokonaként megjelent személy a képviseleti jogát igazolni nem tudta.

Mindezekre is figyelemmel alaptalan a felperes tagsági joga cégjegyzékben történő feltüntetésére irányuló kereseti kérelme, mely igényének jogszabályi alapját egyébként sem jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság 2010. május 13. napján kelt 26.G.42.050/2009/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 37.500 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a 2009. április 29-i üzletrész adásvételi szerződés a szerződő felek viszonylatában hatályba lépett; a szerződéskötésről a felperes ugyanezen a napon kelt, alperesi ügyvezető részére 2009. június 4-én átadott, magánokirati formában rögzített nyilatkozatával kívánt eleget tenni a Gt. 127. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségének. Ezen okirat a Pp. 196. § (1) bekezdés a)-f) pontjai szerinti feltételeknek nem felelt meg, így nem volt alkalmas az üzletrész-megszerzés joghatályos bejelentésére, a Gt. 127. § (4) bekezdésében előírt szigorú alaki feltételek betartásának megkövetelése következik egyrészt a Gt. 127. § (3) bekezdésében, másfelől a Gt. 11. § (3) bekezdésében foglaltakból. A jogszabályi előírásnak megfelelő felperesi bejelentés hiányában arra vonható következtetés, hogy az alperesi gazdasági társasággal szemben a felperes üzletrész-szerzése nem vált hatályossá, hatálytalan tagváltozás okán a felperest

tagsági jogok nem illetik meg, így sem a taggyűlésen való részvételi jog, sem a taggyűlésen hozott határozatok megtámadásának a joga. Ebből következően a távolléte a taggyűlés megtartásának akadályát nem képezte, a perindítási határidő betartása pedig kizárólag az arra jogosultsággal rendelkező tag esetében vizsgálendő. Erre tekintettel utóbbi vonatkozásában csupán utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a 4/2003. PJE számú jogegységi döntésben foglaltakra is figyelemmel az lett volna megállapítható, hogy a felperes határidőn belül fordult a bírósághoz.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fentieket nem rontja le az, hogy a felperes bejelentése alapján az alperes az üzletrész-szerzést a taggyűlés napirendjére tűzte, tárgyalta és arról határozatot hozott, melyet utóbb visszavont; a Gt. 127. § (4) bekezdésében foglaltak kogens előírásnak minősülnek, a felek az abban foglaltaktól nem térhetnek el, a Gt. 9. § (1) bekezdése szerinti eltérést megengedő törvényi rendelkezés hiányában.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a felperes tagváltozás cégjegyzéki átvezetésére vonatkozó kereseti kérelmét is, ennek jogszabályi alapját felperes nem jelölte meg, emellett a Gt. 150. § (3), (4) bekezdésében foglalt kötelezettség esetleges elmulasztása törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatására, és nem ezen követelés perbeli érvényesítésére adhat alapot.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását, a keresettel támadott taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a döntés meghozatalakor figyelmen kívül maradt, hogy a felperes személyesen adta át az üzletrész megszerzésére vonatkozó bejelentést tartalmazó nyilatkozatot az alperesi ügyvezetőnek, aki további, hitelességet igazoló intézkedést nem kért, a nyilatkozat alakiságát az alperes csak a perben tette vitássá. Az alperes eljárása abban az esetben lett volna jóhiszemű, amennyiben felhívta volna a felperes figyelmét az okirat hiányosságaira, így annak orvoslására lett volna mód. Abból, hogy az alperes őt a 2009. július 2-i taggyűlésre meghívta, a 4/2009. számú határozatban a társaság tagjaként tüntette fel és a 2009. szeptember 1-jei taggyűlésen a hozzájáruló határozat visszavonásáról döntött, azt támasztja alá, hogy mindvégig hatályosulként kezelte a bejelentő nyilatkozatát. A hatályosulás hiteles tudomásszerzést feltételez, mely a nem vitatott tényekből következően az alperesi cselekmények szerint megtörtént, így indokolatlan és életszerűtlen a perbeli esetben a teljes bizonyító erejű magánokirat megkövetelése, továbbá a Ctv. 22. §-ában is ismert a közhiteles cégjegyzéktől eltérő, harmadik fél által ismert adat, mint tudomásszerzés elfogadása. Emellett a jogszabályban előírt alakiság megsértésével megtett nyilatkozat vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem tisztázta a Gt. 9. § (2) bekezdésén keresztül a Ptk. 199. §-ában foglaltak alkalmazhatóságát, továbbá azt, hogy a Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján az érvénytelenség teljesítéssel orvosolható, így hatályossá nyilvánításra van mód, melynek lehetőségét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította

meg, hogy a felperes nem a Gt. 127. § (4) bekezdésében előírt alakisággal tett eleget a bejelentési kötelezettségének, emellett a törvényi határidőt is elmulasztotta, mert nem a jogszabály által előírt nyolc napon belül, hanem 2009. június 4-én adta át az okiratot. Mindezekből következően helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a felperes keresetindítási joga hiányát, a fellebbezésben előadottak a Gt. 127. § (4) bekezdésében foglaltak eltérő alkalmazására nem adnak alapot. Tévesen hivatkozik a felperes arra, hogy az előírt alakiság megkövetelése annak ellenére mellőzhető, hogy a Gt. 127. § (4) bekezdése kogens rendelkezés, ugyancsak alaptalan az okfejtése a Ptk. szabályainak alkalmazhatóságára, tekintve, hogy mögöttes jogszabálykénti figyelembevételét az elsőfokú bíróság által helytállóan hivatkozott Gt. 9. § (1) bekezdése kizárja.

A peres felek vonatkozásában nem értelmezhető a szerződésszerű teljesítésre történő fellebbezési hivatkozás, tekintve, hogy a felperes ... kötött szerződést. Az elsőfokú bíróság a kogens jogszabályi rendelkezésre figyelemmel nem rendelhetne volna el a perbeli okirat hiányosságának pótlását, emellett a felperes mindvégig jogi képviselővel járt el, így alaptalanul hiányolja a hiánypótlási felhívása elmaradását.

A tagváltozás cégjegyzéki átvezetésével kapcsolatos kereseti kérelem elutasítására vonatkozó ítéleti döntést a Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során nem bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság határozata ebben a körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, az abból levont, érdemben helytálló jogi következtetését a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel az alábbiak szerint osztja.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor - alperes védekezésére is figyelemmel - elsődlegesen felperes perindítási jogát vizsgálta a keresettel érvényesített joga alapulvételével.

A kereset társasági határozat bírósági felülvizsgálatára irányult; a 2006. évi IV. tv. (Gt.) 45. § (1) bekezdése szerint azt a társaság tagja jogosult kérni, a felperes tagsági jogviszonyát a ... 2009. április 29-én kötött üzletrész adásvételi szerződésre alapította.

Helytállóan külön vizsgálta az elsőfokú bíróság a fenti adásvételi szerződés hatályosulását a szerződő felek közötti, valamint a felperes és az alperes közötti viszonylatban; nem tévedett, amikor a szerződő felek közötti hatályosulásra vonva következtetést, a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a peres felek közötti hatályosuláshoz teljesültek-e a Gt. 127. § (4) bekezdésébe foglalt feltételek.

A Gt. 127. § (4) bekezdése a bejelentés tartalmi és alaki megfelelőségét egyaránt szabályozza; így tartalmaznia kell a megszerzett üzletrész megjelölését, az üzletrész megszerzőjének adatait - természetes személy esetén a nevét, lakóhelyét, anyja nevét -, az átruházás bejelentését és időpontjának közlését, valamint nyilatkozatot arról, hogy az üzletrész megszerzője a társasági szerződést ismeri, és annak rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismeri el; az ezen adatokat tartalmazó okiratot teljes bizonyító erejű magánokiratba vagy közokiratba kell foglalni, és mellékelni kell hozzá az üzletrész-adásvételi szerződést.

Tekintve, hogy a Gt. 127. § (3) bekezdése szerint az üzletrész átruházása a társasági szerződés módosítását nem igényli, a fenti bejelentés teremti meg a konszenzust a társaság többi tagja és a társaságba az üzletrész átruházás révén bekerülni kívánó új tag között, anélkül, hogy egymással szerződést kötnének.

A fentiekből következően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az üzletrész átruházás folytán bekövetkezett tagváltás a társasággal szemben akkor válik hatályossá, amikor az üzletrész új tulajdonosa a tulajdonszerzést a Gt. 127. § (4) bekezdésében írt módon a társaságnak bejelenti; ezen időponttól kezdődően gyakorolhatja tagsági jogait.

A perben nem volt vitás, hogy az alperes ügyvezetője a felperestől átvette az üzletrész átruházás bejelentését tartalmazó okiratot, annak tartalmi megfelelősége sem volt kérdéses, ugyanakkor kétségtelenül alaki hibában szenvedett, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a bejelentés nem teljes bizonyító erejű magánokirati, illetve közokirati formában került kiállításra; a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint azonban önmagában ezen körülmény nem feltétlenül zárja ki a bejelentés hatályosulását.

A per nem vitás adatai szerint az alperes társasági szerződése a Gt. 126. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban az üzletrész kívülálló személyre történő átruházását a társaság beleegyezéséhez kötötte, melynek megadásáról, illetve megtagadásáról a taggyűlés volt jogosult dönten.

A Fővárosi Ítéltábla annyiban osztja a felperes fellebbezési okfejtését, hogy az üzletrész átruházását támogató, a kívülálló felperes taggá válásához hozzájáruló taggyűlési döntés - az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel szemben - nem hagyható figyelmen kívül, az ugyanis a bejelentés fenti alaki hiányossága ellenére alapot adhatna az új tagként belépni kívánó felperes és a társaság közötti konszenzus létrejöttének, és ezáltal a taggá válásának a megállapítására.

A tényeknek megfelel a felperes azon fellebbezési előadása, hogy a 2009. július 2-i taggyűlésen hozott 3/2009. számú határozattal a taggyűlés hozzájárult ahhoz, hogy ... az üzletrészét a felperesnek értékesítse; kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy ez a beleegyezés azonban nem tekinthető feltétlennek, így a határozat meghozatala nem teremtette meg az érintettek közötti, a tagsági jogviszony létesítéséhez szükséges konszenzust.

A 2009. július 2-i taggyűlésről felvett jegyzőkönyvből kitűnően az alperes ügyvezetője azzal a tájékoztatással bocsátotta szavazásra az üzletrész átruházást, hogy ahhoz nem csak a taggyűlés, hanem a ... hozzájárulása szükséges, így a taggyűlésen jelen lévők ennek ismeretében nyilvánítottak véleményt és hozták meg a 3/2009. számú határozatot.

Ugyancsak a feltétlen hozzájárulás hiányát támasztja alá az is, hogy az alperesi ügyvezető 2009. július 12-én kelt levelében a 2009. július 2-i taggyűlésen hozott határozatok végrehajtása és cégbírósági benyújtása felfüggesztéséről tájékoztatta az alperes tagjait, hivatkozva arra, hogy a tagok személyében bekövetkező változashoz banki hozzájárulás szükséges.

Mindezekre figyelemmel a 2009. június 4-i bejelentést követő 3/2009. számú taggyűlési határozathozatal az üzletrész átruházás peres felek közötti hatályosulására nem vezetett, így érdemben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy hatálytalan tagváltás okán a felperest tagsági jogok nem illetik meg, melyből következően a Gt. 45. § (1) bekezdése szerinti perindítási jogosultsággal nem rendelkezik, így keresete érdemi elbírálásának nem lehet helye, helytállóan döntött annak elutasításáról.

A fellebbezésben előadottak eltérő tényállás és döntően eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét - a fent kifejtettek szerinti részben eltérő jogi indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján pervesztesként kötelezte az alperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alapján mérlegeléssel megállapított bruttó 12.500 forint jogi képviselési munkadíjból áll.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során észlelte, hogy a felperes a fellebbezésére nem a perindításkor hatályos 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti 24.000 forint, hanem 36.000 forint jogorvoslati illetéket rótt le, ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján megállapította, hogy a felperes 12.000 forint jogorvoslati illeték visszatérítését jogosult kérni az illetékes állami adóhatóságtól.

Budapest, 2010. december 7.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül: